

Archiwum Twórczości Krzysztofa Kiesłowskiego

Archiwum Twórczości Krzysztofa Kiesłowskiego to projekt prowadzony przez Fundację Sztuki Współczesnej In Situ, którego celem jest pozyskiwanie, digitalizacja, ochrona i upowszechnianie zasobów archiwalnych związanych z twórczością jednego z najwybitniejszych europejskich reżyserów. ATKK nie mógłby powstać bez merytorycznej pomocy i zaufania, którym obdarzyła Fundację Pani Maria Kiesłowska, przekazując materiały z archiwum rodzinnego. To w oparciu o nie w Sokołowsku, siedzibie Fundacji, powstało i rozwija się to żywe archiwum pamięci i spuścizny po reżyserze – laboratorium spotkań z kinem i postawą twórczą autora trylogii „Trzy kolory”.

Intencją Fundacji jest stworzenie jedyne na świecie i w internecie miejsca, które w kompleksowy sposób gromadzi, przechowuje, bada i upowszechnia archiwalia związane z Krzysztofem Kiesłowskim. Miejsca, gdzie w kreatywny i pogłębiony sposób, w czasie warsztatów, rezydencji i konferencji, można pochylić się nad znaczeniem i wpływami wciąż aktualnego głosu w europejskim kinie, jaki miał Kiesłowski.

Do głównych celów ATKK należy opracowywanie i digitalizacja obiektów archiwalnych, archiwizacja i zabezpieczanie materiałów źródłowych. Ponadto zadaniem ATKK jest inicjowanie projektów badawczych i artystycznych, powstających we współdziałaniu z wykorzystaniem archiwum oraz działalność wystawiennicza i wydawnicza. W planach rozwoju ATKK jest współpraca z instytucjami kultury i sztuki, muzeami, bibliotekami, uniwersytetami, ośrodkami badawczymi, zespołami filmowymi i szkołami filmowymi w Polsce i zagranicą.

The Krzysztof Kieslowski Archives

The Krzysztof Kieslowski Archives is a project of the In Situ Contemporary Art Foundation, which aims to acquire, digitalise, protect and secure archive resources connected to the body of creative work of one of Europe's most outstanding directors. This Archive would not have been possible without the practical support and trust placed in the Foundation by Mrs Maria Kieslowska, who provided donated materials from the family archive. They were the basis upon which the living archive of the memory and legacy of the director was built and developed in Sokołowsko, the seat of the Foundation. It is a laboratory of encounters with cinema and the creative basis of the author of the “Three Colours” trilogy.

The intention of the Foundation is to create the only place in the real and on-line world which comprehensively collects, stores, researches and distributes archive materials related to Krzysztof Kieslowski. It will be a venue for workshops, residencies and conferences offering a profound and deepened insight into the meaning and influences of Kieslowski's voice, which still resonates in European cinema.

One of the Archive's main goals is to restore and digitise archive material, and to archive and secure the source materials. A further aim of the Archive consists in launching research and art projects in collaboration with the archive and using its resources as well as exhibitions and publications.

There are plans to develop the archive in the direction of cooperation with culture and art institutions, museums, libraries, universities, research centres, film units and film schools in Poland and abroad.

Archiwum to nie tylko unikalne zbiory, ale także współtworzący je ludzie. Inicjatorem powstania archiwum był Stanisław Zawisliński. Opracowaniem zajmują się wybitni znawcy jego twórczości i przyjaciele reżysera.

Dotychczas udostępniliśmy na stronie www.atkk.pl część kolekcji archiwum rodzinnego. Docelowo planujemy udostępnienie scenariuszy, plakatów, korespondencji, pamiątek, rysunków, recenzji i innych obiektów.

Archiwum Twórczości Krzysztofa Kieślowskiego mieści się w Sokołowsku. Tu mieszkał, wraz z rodzicami i siostrą, w latach 1951-1957. W Sokołowsku już wtedy działało kino, które wywierało wpływ na życie przyszłego reżysera. W miejscowości, która ma długą tradycję uzdrowiskową w leczeniu chorób płuc, leczył się cierpiący na gruźlicę Roman Kieślowski – ojciec reżysera. Do wspomnień Kieślowski powrócił w filmie dokumentalnym „Prześwietlenie”.

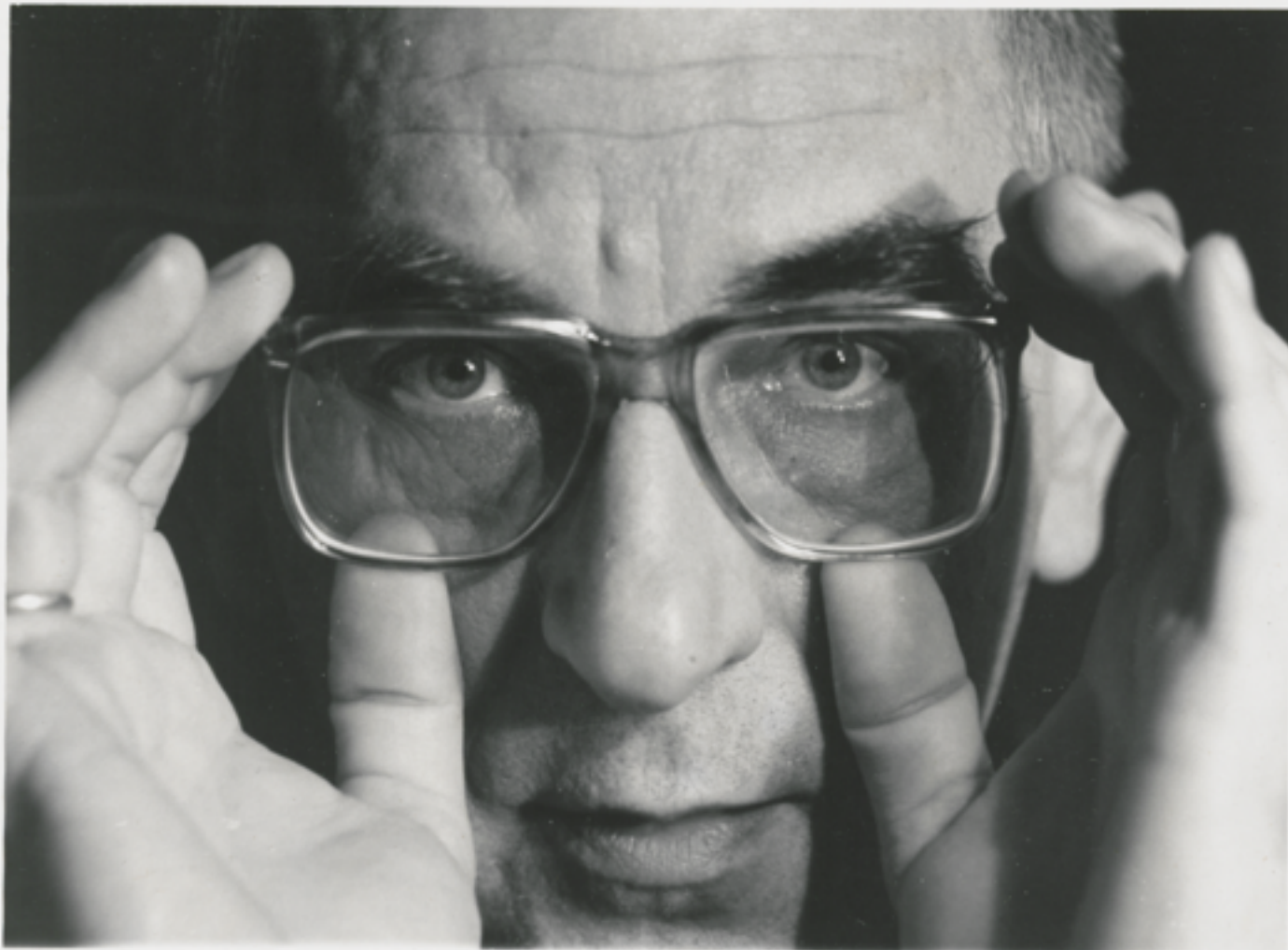
Przez cały rok w Kinie Zdrowie, prowadzonym przez Fundację Sztuki Współczesnej In Situ, można oglądać produkcje artystycznego kina polskiego i międzynarodowego. Jednak to Sokołowsko Festiwal Filmowy Hommage à Kieślowski, flagowe wydarzenie programowe ATKK, przyciąga entuzjastów poszukującego kina, wyjątkowych gości i wierną publiczność.

The archive is not only about a unique collection, but also the people behind it. The archive was the brainchild of Stanisław Zawisliński. It is developed by outstanding experts on Kieślowski's output and his friends.

To date, we have made a section of the family archive available on the website: kieslowskiarchives.org. Ultimately our aim is to share screenplays, posters, correspondence, souvenirs, sketches, reviews and more.

The Krzysztof Kieślowski Archives are located in Sokołowsko, where he lived with his parents and sister between 1951-1957. There was already a cinema in Sokołowsko then, which exerted an influence on the future director. The village has a long tradition as a spa treating lung conditions, and Roman Kieślowski, the director's father, was treated for tuberculosis there. Kieślowski returned to those memories in the documentary “X-Ray”.

Throughout the whole year, “Zdrowie” Cinema run by the In Situ Contemporary Art Foundation shows Polish and international arthouse cinema productions. However, it is the Sokołowsko Film Festival “Hommage à Kieślowski” that remains the Archive's flagship project drawing cinema lovers, exceptional guests and a loyal audience.

Fot. Marta Kieślowska
Krzysztof Kieślowski, 1994r.

Jak mierzyć sukces w sztuce?

W przypadku sztuk pięknych miarą wielkości jest nieśmiertelność – dzieła, ale i twórcy. Ale w przypadku filmu – sztuki, której obecność liczy się nie w stuleciach, lecz ledwie w dekadach? Przed 85 laty wymyślono więc festiwale – miejsce konfrontacji twórczych dokonań filmowców.

Na przełomie lat 70. i 80. – zgodnie z duchem epoki, a raczej w myśl reguł obowiązującej propagandy sukcesu – wypatrywaliśmy nagród dla polskiego kina, ciesząc się z każdego najskromniejszego nawet wyróżnienia. W końcu bycie czołową kinematografią świata – trzy nominacje do Oscara w latach 1975-77 – zobowiązywało. Pamiętam, jak obserwowaliśmy rywalizację młodych – Piotrów Szulkina i Andrejewa – zastanawiając się, który zbierze więcej nagród. Czy wówczas śledziło się sukcesy Krzysztofa Kieślowskiego? Nie, Kieślowski już wtedy był poza zasięgiem, w środowisku miał opinię łowcy nagród, o czym mówiono z uznaniem – może bez dumy (ach, ta środowiskowa zawiść!), ale też bez ironii.

Na stronie www.imdb.com, największym portalu filmowym w Internecie, Kieślowskiego przedstawia się jako filmowca dwukrotnie nominowanego do Oscara, laureata 61 nagród i 26 nominacji. Bilans imponujący, ale czy kompletny? W rzeczywistości nagród, przyznanych Kieślowskiemu i jego dziełom, było więcej – gros z nich przyniosły filmy fabularne, które w latach 80. i 90. stały się wyznacznikiem drogi, jaką powinno pójść światowe kino, dotąd nastawione na politykę. Ten skręt w stronę metafizyki sprawił, że o Kieślowskim stało się głośno – i to w chwili, gdy polski film dopiero szukał swego miejsca w nowej rzeczywistości. Wtedy też zaczęto mówić o Krzysztofie Kieślowskim jako o tym, który zdołał odcisnąć swe piętno na kinie światowym, a miarą jego wielkości stało się to, że wszyscy potrafią prawidłowo wymówić jego nazwisko.

Konrad J. Zarębski

How Do You Measure Success in Art?

When it comes to fine art, the measure of success is immortality: both of the work and its author. But what is it like in the case of film – the art form which presence is measured not in centuries, but merely in decades? Thus, 85 years ago film festivals emerged as places for confrontations of filmmakers' artistic achievements.

At the turn of the 1970s and 80s – in line with the spirit of the era, or rather according to the rules of the propaganda of success – we would look forward to seeing awards for Polish Cinema, celebrating every, even the most insignificant, sign of recognition. After all, being the leaders of the world's film – three Oscar nominations between 1975-77 – obliges. I remember how we observed the competition of young Piotr Shulkin and Piotr Andrejew – wondering which of them would receive more awards. Was the success of Krzysztof Kieślowski closely followed at that time? It was not; Kieślowski was already beyond reach, having a reputation of a bounty hunter within the circles – which was recognised with appreciation – perhaps without pride (ah, this professional envy!) but without irony either.

The portal www.imdb.com, the world's biggest film website, presents Kieślowski as a filmmaker with two Academy Award nominations, a winner of 61 awards and 26 nominations. Impressive record, but is it complete? In fact, Kieślowski and his works were granted more awards – the majority of them for feature films, which in the 1980s and 90s became the markers of the way to the further development of world cinema, so far concerned with politics. That turn to metaphysics put Kieślowski in the spotlight – and it happened in the moment when Polish cinema was still searching for its place in the new reality. That was also when Krzysztof Kieślowski started to be considered as the one who managed to leave his stamp on the world's cinema, and the measure of his success became the fact that everyone can correctly pronounce his name.

XII FESTIVAL
POLSKICH
FILMÓW
FABULARNYCH

GDANSK - GDYNIA '87

Krzysztof Kieslowski

trois couleurs

"Trois Couleurs: Blanc"

et ses suites

"Rouge"

Krzysztof Kieslowski
1993

NOMINATION
POUR
UN
"CÉSAR"

Certificat de nomination délivré

à *Krzysztof Kieslowski, Krzysztof Kieslowski*

pour "Trois Couleurs: Blanc et ses suites"

par Blaise

Cette nomination couvre
les films sortis
entre le 1er janvier
et le 31 décembre 1993

ACADÉMIE
DES
ARTS

TECH
DU C

&

sont heureux de décerner

LA MENTION D'HONNEUR
du Jury ALSACE MEDIA / LA VIE

du Festival du Film de Strasbourg 1989.

organisé par l'Institut International des Droits de l'Homme

à *Krzysztof KIESLOWSKI*
pour son film *TU AIMERAS TON PROCHAIN*

Dick Faunt
Les Membres du Jury

Hans

à Strasbourg, le 21

THE TRILOGY
Trois Couleurs Blanc
Trois Couleurs Rouge
Trois Couleurs Vert
directed by *Krzysztof Kieslowski*
produced by *Asafer Karmatz*
was nominated as

European Film of the Year

at the Seventh annual presentation
of the European Film Awards

Strasbourg, France
27th November 1994

Karmatz
KARMAZ
Karmatz

Beeri
BEERI
Beeri

Karmatz

Sokołowsko Krzysztofa Kieślowskiego

Krzysztof Kieślowski urodził się w okupowanej przez Niemców Warszawie 27 czerwca 1941 roku. - *Nie wiem gdzie przebywaliśmy, co porabialiśmy czasie wojny* - zwierzał się reżyser. W pamięć wrył mu się tylko obraz wędrowki: walizki, pociągi, z tyłu meble... W 1951 rodzina Kieślowskich na krótko osiedla się w Sokołowsku, Krzysztof uczy się w miejscowej szkole podstawowej. Ojciec Krzysztofa zмага się z gruźlicą i nie może pracować. W latach 1952-1953 Krzysztof wędruje pomiędzy Strzemieszycami, Sokołowskiem, przebywając m.in. w prewentorium przeciwgruźliczym w Rabce, Wiśle i Bukowinie Tatrzańskiej. Stamtąd regularnie pisze listy i kartki do rodziców i babci Marii, ojciec przebywa przez wiele miesięcy w Siewierzu, by w 1954 przenieść się już na stałe z całą rodziną do Sokołowska. Mieszkają przy ul. Głównej 23 na przeciwko Kinoteatru Zdrowie, Krzysztof uczęszcza do szkoły w pobliskim Mioszowie (6 km od Sokołowska) matka prowadzi dział socjalny sokołowskich sanatoriów, a ojciec pracuje dorywczo. W 1955 roku Krzysztof ukończył szkołę podstawową w Mioszowie. Potem próbuje swych sił kolejno w szkole pożarniczej we Wrocławiu, następnie w Liceum Ogólnokształcącym w Wałbrzychu (1956/1957), w końcu jednak trafia do Warszawy – do Państwowego Liceum Technik Teatralnych, które ukończy w 1962 roku. Ojciec Krzysztofa w 1960 umiera w Sokołowsku i zostaje pochowany na cmentarzu w Mioszowie. Matka postanawia się przenieść do Otrębusów koło Warszawy, aby być bliżej dzieci. W okresie ich pobytu w Sokołowsku rodzice reżysera prowadzili z nim regularną wymianę korespondencji, która znajduje się obecnie w zbiorach Archiwum Twórczości Krzysztofa Kieślowskiego. Kieślowski odwiedził kilkakrotnie Sokołowsko, gdy był już zawodowym reżyserem. W 1973 roku zrealizował w miejscowym sanatorium „Biały orzeł” (w którym leczył się jego ojciec) dokument pt. „Prześwietlenie”. Później wpadał do Sokołowska przejazdem, gdy odwiedzał grób swojego ojca, po raz ostatni w roku 1995.

Stanisław Zawisliński

The Sokołowsko of Krzysztof Kieślowski

Krzysztof Kieślowski was born on 27th June 1941 in occupied Warsaw. - *I don't know where we lived, what we did during the war* – confided the director. In his mind eye he could just see the images of the journey: luggage, trains, furniture behind him...

In 1951 the Kieślowski family temporarily settles in Sokołowsko. Krzysztof attends the local primary school. His father struggles with tuberculosis and cannot work. In the years 1952-53 Krzysztof moves between Strzemieszyce and Sokołowsko, staying, among others, in tuberculosis preventoriums in Rabka, Wisła and Bukowina Tatrzańska. From there, he regularly writes letters and postcards to his parents and grandmother Maria, while his father stays in Swierz for several months, to move for good to Sokołowsko with his whole family in 1954. They live on 23 Główna St. opposite the Zdrowie Cinema. Krzysztof attends school in the nearby town of Mioszów (6 km from Sokołowsko), his mother is in charge of the social department in the Sokołowsko sanatorium complex, his father working part-time. In 1955 Krzysztof graduates from elementary school in Mioszów. Then, he tries his hand successively in a fireman school in Wrocław and later in a high school in Wałbrzych (1956/57) but ultimately ends up in Warsaw – in the State School of Theater Technology, from which he graduates in 1962. Krzysztof's father dies in 1960 in Sokołowsko and is buried at the cemetery in Mioszów. His mother decides to move to Otrębusy near Warsaw to be closer to her children. Over the period of their stay in Sokołowsko, the director and his parents engaged in regular correspondence, which can now be found compiled in the collection of The Krzysztof Kieślowski Archive. Kieślowski returned to Sokołowsko a few times when he was already a professional director. In 1973 he filmed the documentary “X-ray” in the local Biały Orzeł sanatorium, where his father was treated. Later he would come in passing, when visiting his father's grave, for the last time in 1995.

Kieślowski Odkrywany

Twórczość Kieślowskiego cieszy się na świecie niesłabnącym zainteresowaniem. Badacze i wielbiciele jego filmów zdecydowanie najwięcej uwagi poświęcają jego filmom fabularnym. Tymczasem wspaniałe dokonania tego artysty, jakimi może się szczycić polskie kino dokumentalne, pozostają mniej znane, by nie powiedzieć nie odkryte. Wiele z tych filmów ukazało się na DVD, można je odnaleźć w Internecie, ale odsłanianie kunsztowności i oryginalności ich wykonania następuje powoli. Dowodem na niezwykłą „pojemność” znaczeniową krótkometrażowych filmów dokumentalnych Kieślowskiego może być ubiegłoroczny numer (1/2015) znakomitego czasopisma poświęconego sztuce filmu krótkometrażowego, „Short Film Studies”, w którym jego redaktor naczelny, prof. Richard Raskin, ceniony amerykański filmoznawca, zamieścił aż 11 artykułów poświęconych jednemu tylko dokumentowi Kieślowskiego, a przy tym najkrótszemu (5:31”), czyli Urzędowi (1966). W odkrywaniu znaczeń, formalnych walorów pozostałych filmów polskiego reżysera (w tym 23 dokumentalnych, jakie zrealizował) bez wątpienia pomocne okaże się powstające w Sokołowsku archiwum jego twórczości. Obok nowych odczytań i interpretacji wciąż do odkrycia pozostają okoliczności powstania tych filmów, a także dzieje projektów niezrealizowanych, a nawet losy ludzi uwiecznionych przed laty na taśmie filmowej przez twórcę Siedmiu kobiet w różnym wieku (1978). Powstanie archiwum stwarza wyjątkową okazję do prowadzenia badań nad całą spuścizną najbardziej znanego na świecie z polskich filmowców. Nie ulega wątpliwości, że zgłębianie sztuki Kieślowskiego zawsze będzie wymagało sięgania do źródeł, poznawania kontekstów i okoliczności. Im bardziej dokonania wybitnego artysty nas fascynują, przyciągają, przemawiają do naszej wrażliwości, tym bardziej chcielibyśmy więcej na jej temat wiedzieć.

Kieślowski Discovered

The creative output of Krzysztof Kieślowski still attracts unwavering interest in the world. Scholars and enthusiasts of his works pay most attention to his feature films. Meanwhile, the remarkable achievements of this artist, which Polish cinema can be proud of, remain less known, not to say undiscovered. Many of these films have been released on DVD, can be found on the internet, yet the process of revealing their artistry and originality is slow. As a proof of a profound semantic capacity of Kieślowski's short documentaries can serve this year's issue (1/2015) of an excellent Short Film Studies journal, in which its editor-in-chief, prof. Richard Raskin, a renowned American film scholar, has included as many as 11 articles on a single documentary by Kieślowski – and at the same time the shortest of all (5'31") – namely, *The Office* (1966). The archive of his work, currently being established in Sokołowsko, will undoubtedly support discovering the meanings and formal values of other films by the Polish director (including his 23 documentaries).

Apart from new readings and interpretations, what remains to be revealed is the background of those films, as well as never completed projects and even the lives of people immortalised on a film tape many years ago by the maker of *Seven Women of Different Ages* (1978). Creation of the archive presents a unique opportunity to conduct research on the whole oeuvre of the most famous Polish filmmaker. There is no doubt that exploring the art of Kieślowski will always require referring to the sources, investigating contexts and circumstances. The more the work by the remarkable artist fascinates, attracts us and appeals to our sensitivity, the more we wish to know it better.

Mikołaj Jazdon